

ת"פ 26818/08/17 - מדינת ישראל - פמ"ד נגד פתחי בן מחמד אבו עאבד

בית משפט השלום בבאר שבע

כ"ב טבת תשע"ט
30 דצמבר 2018

ת"פ 26818-08-17 מדינת ישראל נ' אבו עאבד
תיק חיצוני: .

לפני כב' השופט רון סולקין
המאשימה
נגד
הנאשם
מדינת ישראל - פמ"ד ע"י מתמחה הדס אמר
פתחי בן מחמד אבו עאבד ע"י ב"כ עו"ד מוסטפא נסאר

גזר דין

כתב האישום והשתלשלות הדיון

הנאשם שלפני נותן את הדין בגין עבירה של יציאה שלא כדין, בניגוד לסעיף 2א' לחוק למניעת הסתננות (עבירות ושיפוט), תשי"ד - 1954.

בהתאם לעובדות כתב האישום, בהן הורשע הנאשם על פי הודאתו, בתאריך 16.03.16, סמוך לשעה 15:00, חצה הנאשם את גבול מדינת ישראל למדינת "ירדן", במקום בו אין גדר גבול, שלא במעבר גבול מוכרז כדין.

הנאשם נתפס על ידי כוחות משמר הגבול הירדני, נחקר והועבר בחזרה לשטח ישראל.

הנאשם הורשע על פי הודאתו.

כתב האישום בתיק זה הוגש בחודש אוגוסט 2017. תחילה, עמד הנאשם על כך, כי אינו מעוניין בייצוג משפטי, באשר, לטענתו, הוא מנוסה במשפטים ואינו זקוק לסניגור. בדיון שנקבע לשמיעת פרשת העונש נמלך בדעתו ועתר לאפשר לו להיות מיוצג. בשל כך, הורה בית המשפט לסניגוריה הציבורית למנות סניגור לנאשם. לאחר מכן, נדחה המשפט מעת לעת, בשל אי התייצבות הנאשם.

היות שהנאשם הורשע, כאמור, על פי הודאתו, שניתנה מפיו, בשלב בו סירב, בכל תוקף, להיות מיוצג על ידי סניגור -
עמוד 1

פנה בית המשפט להגנה, בשלב שמיעת פרשת העונש, לאחר שמונה סניגור, בשאלה האם עומד הנאשם על הודאתו והסניגור, אשר מונה לנאשם, השיב בחיוב, גם כאשר נמסר לו, כי אם יעתור לביטול הרשעת הנאשם ולחזרתו מהודאה - יתיר זאת בית המשפט.

גם לאחר סיום שמיעת פרשת העונש, נדחה הדיון, מספר פעמים, בשל אי התייצבות הנאשם, הן בבית המשפט והן אצל הממונה על עבודות השירות בשב"ס.

ראיות לעונש

מטעם התביעה הוגשו, לעניין העונש, גיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם, הן הפלילי והן התעבורתי. מהגיליון עולה, כי הנאשם הורשע, עד כה, בעבירות אלימות (לרבות אלימות חמורה - פציעה); עבירות כנגד אנשי מרות, עבירות סמים; רכוש; איומים; הפרת הוראה חוקית. מהמרשם התעבורתי עולה, כי הנאשם הורשע בעבירות שונות, בין היתר, נהיגה בזמן פסילה; נהיגה ללא רישיון; נהיגה ברכב שנאסר לשימוש; אי מסירת פרטים בתאונה; נהיגה באור אדום; ועוד.

מטעם ההגנה לא הוגשו ראיות לעונש.

ההגנה אף לא עתרה להפנות הנאשם להארכת שירות המבחן למבוגרים.

טענות הצדדים

התביעה טענה, כי מעשיו של הנאשם פגעו בערך השמירה על סדרי המשטר והביטחון במדינת ישראל.

עוד טענה התביעה כי עצם היציאה משטח מדינת ישראל שלא כדין, עלולה להיות מנוצלת לקידום פעילות עוינת.

התביעה עותרת לעונש מאסר בפועל במתחם שינוע בין 4 ל- 8 חודשי מאסר בפועל; מאסר מותנה; קנס משמעותי; התחייבות להימנע מעבירה.

ההגנה טענה, כי הנאשם יצא, אמנם, שלא כדין, אך למדינה המצויה בקשרי שלום עם מדינת ישראל ואשר הכניסה אליה אף אינה טעונה אשרה (ויזה).

ההגנה טענה, כי לא נלוותה ליציאת הנאשם כוונה לפעילות שלילית כלשהי, אלא הוא חשש, שתלוי ועומד כנגדו עיכוב

יציאה מהארץ (טענה שלא נתמכה בראיות).

ההגנה ביקשה להעמיד מתחם הענישה בין עונש מאסר צופה פני עתיד ועד למספר חודשי מאסר בפועל.

ההגנה ביקשה להשית על הנאשם עונש על הרף התחתון של המתחם, קרי: עונש מאסר מותנה, בצירוף עונשים נלווים.

בדברו האחרון, מסר הנאשם, כי מצטער על מעשיו וכי היה בתקופה של "יאוש" הנאשם פירט את נסיבותיו האישיות, גרוש ואב לשלושה ילדים, אינו עובד.

דין והכרעה

העבירה שעבר הנאשם אינה קלה.

צודקת התביעה, כי לעבירה זו פוטנציאל לפגיעה בסדרי המשטר ואף בבטחון המדינה. כן קיים פוטנציאל לפגיעה ביחסי החוץ של המדינה ובאינטרסים נוספים של המדינה, אשר עלולה להידרש לשלם מחיר, לצורך החזרת אזור, שיצא ממנה שלא כדין. בנוסף, מצב בו נתפס אדם מנסה לגנוב את הגבול למדינה שכנה עלול גם להתפתח לתקרית לוחמתית בין המדינות.

המדובר בעבירה הדורשת תעוזה ומצביעה על העדר מורא מהחוק.

בשל כך שהמדובר במעשה הכרוך בשימת נפשו של אדם בכפו - לא נמצאו מקרים רבים, אשר נדונו, בפסיקת בתי המשפט, בנוגע לעבירה זו. הפסיקה הקיימת עניינה, בעיקר, יציאה של ערביי ישראל לאזור חבל עזה ללא היתר, ואינה דומה בנסיבותיה למקרה דנן.

בגזר הדין ת"פ 927/09 **מדינת ישראל נ' סולימאני** נדון אזרח ישראלי, יליד אירן, אשר יצא לאיראן על מנת לטפל בנכסיו שמקורו שם - לעונש מאסר בפועל בן 4 חודשים, לריצוי בדרך של עבודות שירות.

בפסק הדין עפ"ג 25495-04-14 **מדינת ישראל נ' מזרחי** (להלן: "**פרשת מזרחי**") הוחמר עונשו של מי שיצא את ישראל גם הוא לאיראן וגם הוא על מנת לטפל בנכסים שנותרו לו שם - לעונש מאסר בפועל בן שישה חודשים, לריצוי בדרך של עבודות שירות.

כאמור, באותם מקרים, המדובר היה באזרחי ישראל שהחזיקו גם באזרחות איראנית ומטרת היציאה היתה לסיים הטיפול

בעניינים הרכוש לאחר שעלו לארץ. בנוסף, המדובר היה בנאשמים אשר יצאו לאיראן בטיסות סדירות, תוך שימוש בדרכון רשמי.

במקרה דן המדובר במי שיצא את הארץ תוך גניבת הגבול. המדובר בנאשם בעל עבר פלילי מכביד, לרבות בעבירות סמים, מטרת יציאתו אמנם לא הובררה נותרה בערפל אך יצוין, כי טענת ההגנה, אשר הועלתה, לראשונה, בטענות לעונש, כי יצא על מנת לחמוק מצו איסור יציאה מן הארץ - לא נתמכה בראיה כלשהיא או בעובדות כתב האישום ואף אינה מסתברת, שכן לא פורט, כי לנאשם היתה מטרה כלשהי ליציאתו ואף לא נטען כי נתפס נושא תיק, מזוודה, או מסמכי נסיעה לחו"ל, שהיו נדרשים אם כוונתו היתה להמשיך מירדן ליעד אחר.

לעניין זה, קבע בית המשפט המחוזי, כב' ס.נ. (כתוארה אז) ר' יפה כץ, בפסק דין בפרשת **מזרחי** דלעיל, כדלקמן:

המחוקק הביע מפורשות את רצונו להעדיף במקרים אלה את האינטרס הביטחוני על חירות התנועה של הפרט. החשש שמא היציאה למדינת אויב תפגע בביטחון המדינה הוא הבסיס למגבלה, כאשר די בעצם החשש לפגיעה גם אם הפגיעה עצמה לא התממשה או הוכחה. לכן, האיסור הוא על עצם היציאה ואינו מותנה בפגיעה ממשית בעקבות אותה יציאה...

הענישה, בהתאם, אינה תלויה בתוצאות היציאה, כאשר החומרה היא בעצם היציאה שלא כדין; בעצם העמדת המדינה בסיכון בטחוני.

אשר לטענה, כי במקרה דן המדובר בהסתננות למדינה, שאינה מוגדרת כמדינת אויב - אכן - נחתם הסכם שלום עם מדינת ירדן. עם זאת, רק בשנה האחרונה, כותרה שגרירות ישראל ונמנע מהשגרירה ומהצוות שסביבה, כולם מחזיקים בדרכונים דיפלומטיים, לשוב ארצה בשל מתיחות מסוימת שהתגלעה בין המדינות. כך שגם היציאה למדינה זו, ללא פיקוח ובקרה - עלולה לסכן באופן ממשי האינטרס הציבורי.

לאחר מתן משקל הן לשיקולים לחומרה - גניבת הגבול והעובדה כי מטרת היציאה נוטה בערפל, הן לשיקולים לקולה - כי המדובר ביציאה למדינה, אשר מקיימת יחסים דיפלומטיים עם מדינת ישראל - מקבל בית המשפט את מתחם הענישה, כפי שהוצע על ידי התביעה, קרי: עונש מאסר בפועל, שינוע בין 4 ועד 8 חודשים, בצירוף מאסר מותנה ועיצומים כספיים.

אשר לקביעת הענישה הספציפית במקרה דן - כאמור, המדובר בנאשם בעל עבר פלילי ותעבורתי מכביד. עברו הפלילי מלמד על התנהלות עבריינית עמוקה ומושרשת, לרבות בתחום הסמים. נתונים אלה מלמדים על פוטנציאל לפעילות שלילית, במסגרת אותה יציאה שלא כדין.

בנוסף, הרשעת הנאשם במספר רב של עבירות כלפי שוטרים ואנשי מרות וכן בעבירות שעניינן הפרת הוראה חוקית; כמו גם הרשעותיו התעבורתיות הרבות בעבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא רישיון ונהיגה ברכב שהוצא לגבי איסור

שימוש - מלמדות על יחסו לחוק ולרשויות החוק, כאשר הדבר משתלב גם עם עצם העזתו לגנוב הגבול במקרה דנן.

נתונים אלה מצביעים לכיוון החמרה במסגרת מתחם הענישה.

כלעומת זאת - ייקח בית המשפט בחשבון, לזכות הנאשם, את הודאתו באשמה וכן את נסיבותיו האישיות, כפי שפורטו.

לאחר שבית המשפט שקל הנסיבות לחומרה ולקולה - דן את הנאשם לעונשים כדלקמן:

א. 6 חודשי מאסר בפועל, אשר ירצו בדרך של עבודות שירות, בהתאם לחוות דעת הממונה, שהוגשה לתיק בית המשפט. על הנאשם להתייצב לריצוי עונשו ביום 05.02.19, שעה 08:00, במשרד הממונה על עבודות השירות בשב"ס, ומשם - ימשיך לריצוי העבודות בהתאם להוראות שיקבל. הנאשם מזהר, כי אי התייצבות לריצוי עבודות השירות; אי שמיעה להוראות הממונים עליו במשרד הממונה על עבודות השירות או במקום ריצוי עבודות השירות; אי שיתוף פעולה עם משרד הממונה על עבודות השירות בכל עניין שהוא, לרבות מסירת בדיקות - עלול להביא להפקעה מנהלית של צו ריצוי המאסר בדרך של עבודות שירות, על כל המשתמע מכך;

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום, שהנאשם לא יעבור עבירה בניגוד לחוק למניעת הסתננות (עבירות ושיפוט), תשי"ד - 1954 או לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב - 1952;

ג. קנס בסך 10,000 ₪ או 90 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 10 שיעורים שווים ורצופים החל מיום 01.02.19 ובכל 01 לחודש שלאחריו. לא יועבר תשלום במועדו - תועמד היתרה לפירעון מיד.

עותק גזר הדין יועבר לממונה על עבודות השירות בשב"ס.

הודעה זכות הערעור.

ניתנה היום, כ"ב טבת תשע"ט, 30 דצמבר 2018, במעמד הצדדים.